

ส

อิทธิพลต่อปรากฏการณ์ “แม่วัยรุ่น ท้องวัยรุ่น”

Media Influence on the “Teen Mother and Student Pregnancy” Phenomenon

- **ชาตรี บัวคลี่**
- อาจารย์ประจำสาขาวิชานิเทศศาสตร์
- คณะนิเทศศาสตร์
- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
-
- **Chatree Buaclee**
- Lecturer, Department of Communication Arts
- Faculty of Communication Arts
- Huachiew Chalermprakiet University
- E-mail: memyself__boy@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้เน้นความสำคัญของการวิพากษ์สื่อทางเพศ ในมิติของการใช้เป็นช่องทางการสื่อสาร และ กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น โดยเฉพาะสื่อทางเพศที่ไม่สร้างสรรค์ อาทิ สื่อสิ่งพิมพ์ วารสาร อินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์และภาพยนตร์ที่เน้นนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังและกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ โดยเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ตที่วัยรุ่นใช้เป็นช่องทาง เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เกิดปัญหา “แม่วัยรุ่นท้องวัยรุ่น” และตัดสินใจทำแท้ง เป็นการทำลายศีลธรรม และขนบธรรมเนียมอันดีของสังคมไทยอย่างมาก โดยสื่อทางเพศที่ไม่สร้างสรรค์ล้วนแต่แฝงภัยอันตราย เพราะผู้ใช้ไม่อาจรู้ได้ว่า ผู้ที่ตนกำลังสนทนากอยู่เป็นคนที่ หรือคนที่ต้องการจะมาหลอกหลวงเพียงแค่อยากมีเพศสัมพันธ์กับตนเท่านั้น นอกจากนี้ ปัญหาที่ตามมาหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ไม่ได้มีเพียงปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์เท่านั้น แต่ยังมีโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์และปัญหาการทำแท้ง ซึ่งอาจมีผลเสียในระยะยาวต่ออนาคตของวัยรุ่นได้

คำสำคัญ: สื่อ อิทธิพล แม่วัยรุ่นท้องวัยรุ่น

Abstract

This article focuses on the criticism of some media outlets such as print media, films, online social networks and the Internet that intentionally stimulate sexual relationships among teenagers. Teenagers often use the Internet to communicate with people of the opposite sex, which sometimes leads to premature sexual relationships and thus results in “teen mother and student pregnancy” problems. Some pregnant teenagers opt to have an abortion, which is considered immoral and against Thai culture. Most young people do not have enough media literacy skills in identifying whether their communicating friends are good or bad people who just want to have sex with them. Besides unintended pregnancy and abortion problems, those teenagers may be at risk of sexually transmitted diseases. These problems will surely have huge bad impacts on the future of these teenagers.

Keywords: Media, Influence, Teen Mother and Student Pregnancy

บทนำ

ปัจจุบัน ประชากรโลกมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเป็น 3 เท่า ของจำนวนประชากรที่เคยเก็บรวบรวมฐานข้อมูลไว้เมื่อปี พ.ศ. 2488 และมีแนวโน้มที่จะขยายจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปี ปัจจุบัน จำนวนประชากรมนุษย์มีมากถึง 7,000 ล้านคน (กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย, 2555) ในแต่ละปี มีสถิติการคลอดบุตรของแม่วัยรุ่นทั่วโลกประมาณ 14 ล้านคน และในจำนวนนี้ 12.8 ล้านคน หรือมากกว่าร้อยละ 90 เป็นแม่วัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศไทย โดยอัตราการคลอดบุตรของแม่วัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี มีปริมาณมากขึ้นทุก ๆ ปี เฉลี่ยทั่วโลกประมาณ 65 รายต่อแม่วัยรุ่น 1,000 ราย ประเทศในแถบแอฟริกาใต้ ลาตินอเมริกา และประเทศในแถบเอเชีย มีสถิติการตั้งครรภ์และการคลอดบุตรสูงที่สุด (มนฤดี เตชะอินทร์ และพรณี ศิริวรรณานา, 2555) นอกจากนี้ยังพบข้อมูลที่น่าสนใจคือ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์

เกิดความเสียหายต่อร่างกาย ภาวะความเสี่ยงประการหนึ่งคือ การเสียชีวิตของแม่ที่เกิดจากการตั้งครรภ์และการคลอดบุตร จากสถิติการเสียชีวิตของเด็กหญิงอายุระหว่าง 15-19 ปี ที่ตั้งครรภ์และคลอดบุตรทั่วโลกพบว่า มีการเสียชีวิตอย่างน้อยจำนวน 50,000 รายในทุก ๆ ปี และเด็กหญิงที่มีอายุระหว่าง 10-14 ปีมีความเสี่ยงที่จะเสียชีวิตเนื่องจากการตั้งครรภ์และการคลอดบุตรมากกว่าผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี สูงถึง 5 เท่า (มนฤดี เตชะอินทร์และพรณี ศิริวรรณานา, 2555)

ประเทศไทยติดอันดับแม่วัยรุ่นสูงที่สุดในเอเชีย และมีจำนวนแม่วัยรุ่นมากเป็นอันดับที่ 2 ของโลก มีอัตราเฉลี่ยการคลอดลูกของแม่วัยรุ่นมากถึงร้อยละ 15.55 ในปี พ.ศ. 2552 และมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่องค์การอนามัยโลก (WHO) กำหนดไว้ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2554) วัยรุ่นถือเป็นช่วงวัยที่มีอารมณ์ทางเพศและความอยากรู้อยากเห็นมากที่สุด

เนื่องจากร่างกายพัฒนาเข้าสู่ช่วงสภาวะเจริญพันธุ์ (วินัย รอดไพร, 2554) จากสภาวะการเปลี่ยนผ่านและพัฒนาการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นถึงความพร้อมของร่างกายที่จะสืบทอดและดำรงไว้ซึ่งเผ่าพันธุ์ โดยมีสิ่งเร้าสำคัญ 2 ลักษณะประกอบด้วย ปัจจัยที่เป็นสิ่งเร้าภายใน (Intrinsic Stimulus) และปัจจัยที่เป็นสิ่งเร้าภายนอก (Extrinsic Stimulus) โดยสื่อถือเป็นปัจจัยภายนอกและเป็นปัจจัยที่สำคัญ ที่ก่อให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้นเหตุของปัญหา “แม่ในวัยรุ่น” และการ “ทำแท้ง” ของวัยรุ่น โดยเฉพาะ สื่อบุคคล เช่น เพื่อน และแฟน ซึ่งถือว่าเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต รวมถึงการคิด การตัดสินใจของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ที่วัยรุ่นจะให้ความสำคัญและมีความใกล้ชิดกับบุคคลเหล่านี้มากที่สุด ส่วนสื่ออีกประเภทหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตวัยรุ่นไม่แพ้สื่อบุคคลคือสื่อใหม่ (New Media) อาทิเช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) เอ็มเอสเอ็น (MSN) ไลน์ (Line) แบล็กเบอรี่ (Blackberry) ฯลฯ ที่มีสถิติการใช้งานมากขึ้นทุกวัน สื่อใหม่ (New Media) เข้าไปมีบทบาทและอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าเป็น หนึ่งในปัจจัยที่สำคัญของชีวิตวัยรุ่นไทยในยุคดิจิทัล เห็นได้จากสถิติการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของเมืองหลวงต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2555 พบว่า กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงที่มีผู้ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ ประเภทเฟซบุ๊ก มากที่สุดในโลก (Socailbakers, 2012) กอปรกับการใช้เทคโนโลยีสื่อสารที่ไม่ถูกวิธี ขาดการตระหนักรู้และการให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดจากผู้ใหญ่ ปัญหาต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อวัยรุ่นจึงตามมามากมายเช่น “ปัญหาแม่วัยรุ่น ท้องวัยเรียน” ซึ่งเริ่มต้นมาจากการใช้สื่อไม่ถูกวิธี หรือการรู้ไม่เท่าทันสื่อนั่นเอง

การใช้สื่อไม่ถูกวิธีของวัยรุ่นก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา และมีผลกระทบต่อบริบทแวดล้อมโดยรวมต่อวิถีชีวิตของวัยรุ่น เนื่องจากสื่อทางเพศที่ไม่สร้างสรรค์ จะกระตุ้นเร้าอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นเกิดความอยากรู้อยากลอง นำไปสู่การแสวงหาสื่อไม่สร้างสรรค์เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ และใช้เป็นช่องทางเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางเพศ จากผลสำรวจเด็กประถมศึกษาทั้งชายและหญิงของประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่ใช้เวลาชมรายการการ์ตูนที่เน้นไปในทางเพศมากที่สุด และผลจากการสำรวจเว็บไซต์ที่มีทั่วโลก 7 ล้านเว็บไซต์ พบว่าเป็นเว็บไซต์ลามกอนาจารมากกว่า 2 ล้านเว็บไซต์ ซึ่งวัยรุ่น 1 ใน 5 ทั่วโลกใช้อินเทอร์เน็ต และได้รับเมลล์ที่สื่อการล่อลวงทางเพศ (จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ, 2546) จากข้อมูลดังกล่าว ทำให้เห็นถึงความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมของวัยรุ่นกับการใช้สื่อที่ไม่ถูกทาง และการถูกรบกวนจากสื่อทางเพศที่ไม่สร้างสรรค์ โดยมีลักษณะและรายละเอียดของสื่อที่มีบทบาทต่อเพศวิถี (Sexual Orientation) หรือรสนิยมทางเพศในวัยรุ่นไทยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. บทบาทสื่อด้านการกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศในวัยรุ่น

ชีวิตของวัยรุ่นยุคใหม่ล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสื่อสาร ตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเข้านอน ดูได้จาก การพกอุปกรณ์สื่อสารติดตัว เป็นเหมือนเครื่องประดับแฟชั่นประจำตัว เช่น โทรศัพท์มือถือ ไอโฟน (iPhone) แบล็กเบอรี่ (Blackberry) ไอแพด (iPad) หรือแม้กระทั่งแท็บเล็ต (Tablet) โดยอุปกรณ์สื่อสารที่ทันสมัยเหล่านี้แฝงเร้นไปด้วยสื่อหลากหลายรูปแบบที่ทำให้วัยรุ่นเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและรวดเร็วที่กระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์ทางเพศ มุ่งการนำเสนอภาพหรือข้อมูลที่สื่อไปทางเพศสัมพันธ์

โดยทั่วไปแล้วสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท อันได้แก่ สื่อทางเพศที่สร้างสรรค์ และ สื่อทางเพศที่ไม่สร้างสรรค์ สื่อทั้ง 2 ประเภทนั้น แบ่งแยกกันอย่างชัดเจนด้านการนำเสนอเนื้อหา เนื่องจากสื่อทางเพศที่สร้างสรรค์ จะมุ่งเน้นไปที่การให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ การป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ รวมถึงโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ เพื่อให้เยาวชนตระหนักรู้ ส่วนสื่อทางเพศที่ไม่สร้างสรรค์นั้น คือสื่อที่มุ่งเน้นหรือกระตุ้นยั่วยุให้เกิดอารมณ์ทางเพศเป็นหลัก วัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่อาจแยกแยะสื่อที่สร้างสรรค์กับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ออก (มูลนิธิสื่อมวลชน, 2555: 1) วัยรุ่นจึงได้รับข้อมูลเรื่องเพศมากมาย จากสื่อทั้งสองประเภท ปัจจุบันสื่อประเภทไม่สร้างสรรค์ยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น ทั้งในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือและวารสารต่าง ๆ ภาพยนตร์แนวอีโรติก และสื่ออีกประเภทหนึ่ง ที่มีความสำคัญยิ่งนั้นก็คือ “สื่ออินเทอร์เน็ต” ซึ่งนำมาใช้เป็นสื่อทางเพศอีกช่องทางหนึ่ง ในบางครั้งก็มีการนำเสนอผ่านเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ หรือแม้กระทั่งอยู่ในรูปแบบเกมออนไลน์ โดยสื่อทั้งหลายเหล่านี้นอกจากจะเป็นช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลทางเพศที่ไม่สร้างสรรค์แล้ว ยังกระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์ทางเพศได้ง่าย และรวดเร็ว ในบางกรณีอาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และอาจนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ เช่นโรคเอดส์ โรคซิฟิลิส หรือปัญหาการท้องของแม่วัยรุ่น ที่ถือว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนของสังคมไทย ที่ต้องช่วยกันร่วมมือป้องกันและแก้ไข

ในทางกลับกัน สื่อไม่ได้เป็นตัวการสร้างปัญหาให้กับวัยรุ่นแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่ในบางกรณีวัยรุ่นเองก็มีส่วนที่จะนำพาตัวเอง เข้าไปสู่สถานการณ์สุ่ม

เสี่ยงนั้น ดูได้จากการเลือกใช้ช่องทางสื่อที่พวกเขาสนใจ เช่นการเข้าสู่เว็บไซต์ลามกอนาจาร การหาซื้อหรือดาวน์โหลดภาพยนตร์โป๊ เหล่านี้เป็นการสะท้อนอำนาจการตัดสินใจเลือกเสพสื่อประเภทนี้ ดังนั้นสื่อจึงอยู่ในสถานะของสิ่งที่ยั่วยุหรือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศในวัยรุ่น (Passive) และอยู่ในสถานะของผู้ถูกเลือกจากวัยรุ่น (Active) ได้เช่นกัน

หากย้อนไปในอดีต ประวัติศาสตร์สังคมไทย เรื่องสื่อทางเพศนั้น นับว่ามีการถ่ายทอดและสืบเนื่องกันมาอย่างยาวนาน เช่น การร้องเพลงเกี่ยวพาราสีระหว่างหนุ่มสาว การร้องเพลงลำตัด การร้องเพลงอีแซว เพลงฉ่อย หรือแม้แต่การเขียนภาพจิตรกรรมต่าง ๆ เช่น ภาพจิตรกรรมฝาผนัง “ป่าวเกี่ยวสาว” วัดภูมินทร์ จ.น่าน โดยศิลปะพื้นบ้านเหล่านี้ต่างแฝงสื่อทางเพศด้วยกันทั้งสิ้น แต่ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกต้องการทางเพศ เนื่องจากการใช้ความงามทางวรรณศิลป์ เพื่อเป้าหมายทางสุนทรียศาสตร์ ต่างจากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อสมัยใหม่ที่มีเป้าหมายเพื่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศโดยตรง

2. การใช้สื่อเพื่อเป็นช่องทางการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

สถิติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นไทย นับวันยิ่งจะมีแนวโน้มมากขึ้น จากข้อมูลการสำรวจของสำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พบว่าประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนไทยและอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทยพบว่ามีเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 10 ในปี 2544 เป็นร้อยละ 40 ในปี 2552 โดยมีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกลดน้อยลง (ดังตารางที่ 1 และ 2)

ตารางที่ 1 ประสพการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในประเทศไทย

กลุ่มนักเรียน		ปี (ร้อยละ)					
		2548	2549	2550	2551	2552	2553
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชาย	2.9	2.9	3.2	3.7	4.2	4.4
	หญิง	2.0	1.5	1.9	2.3	2.6	3.0
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชาย	17.7	21.0	21.2	24.1	24.7	25.9
	หญิง	8.7	12.2	12.9	14.7	13.9	15.5
ชั้น ปวช. ปีที่ 2	ชาย	37.5	36.2	40.2	43.0	44.0	46.6
	หญิง	29.7	28.2	34.1	36.5	37.4	41.0

ที่มา: กรมควบคุมโรค, สำนักระบาดวิทยา (2552ข: 1)

ตารางที่ 2 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนในประเทศไทย

กลุ่มนักเรียน		ปีที่สำรวจ (อายุเฉลี่ยเป็นปี)				
		2548	2549	2550	2551	2552
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ชาย	13.2	13.0	13.1	13.0	12.9
	หญิง	13.1	13.0	13.4	13.0	13.0
ชั้น ปวช. ปีที่ 2	ชาย	15.5	15.5	15.5	15.3	15.1
	หญิง	15.9	15.7	16.0	15.6	15.5

ที่มา: กรมควบคุมโรค, สำนักระบาดวิทยา (2552ก: 1)

การใช้สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะเกิดจากการใช้สื่อเพื่อเป็นช่องทางการติดต่อสื่อสาร กับเพศตรงข้ามเป็นหลัก โดยพบว่าสื่อที่วัยรุ่นใช้เป็นช่องทางการสื่อสารมากที่สุดคือเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) โดยเฉพาะ เฟซบุ๊ก (Facebook) และโปรแกรมสนทนาผ่านโทรศัพท์มือถือ เช่น โปรแกรมเอ็มเอสเอ็น (MSN) ไลน์ (Line) วิแชท (WeChat) และบีบี (Blackberry) โดยการนี้วัยรุ่นจะใช้สื่อเพื่อเป็นช่องทางการสนทนาติดต่อสื่อสาร หวาน ล้อมชักชวนกันออกไปเที่ยวและในที่สุดก็จะมีเพศสัมพันธ์ และจากการศึกษาพบว่าวัยรุ่นเหล่านี้นำ

อีเมล (E-mail) พิน (Pin) หรือ เบอร์โทรศัพท์ ไปลงทะเบียนไว้ตามเว็บไซต์ที่เป็นที่นิยมของวัยรุ่น เช่น เว็บไซต์โพลด์จัง Postjung.com ฯลฯ เพื่อหาคู่สนทนา โดยจะบอกเรื่องราวส่วนตัวที่น่าสนใจของตนเอง อาทิ “หน้าตาดี ชี้เหงา อยากมีคนเอาใจ” หรือ “คุยสนุก สุภาพ พร้อมสนับสนุนทุกเรื่องแก่ สาว ๆ” หลังจากนั้นก็จะพูดคุยสนทนาผ่านโปรแกรมสนทนาหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์และเมื่อระดับความสัมพันธ์พัฒนาจนถึงระดับหนึ่งแล้ว จะมีการแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์กัน พูดคุยจนกลายเป็นเหมือน “เพื่อนเสมือน” หรือ “แฟนเสมือน” กล่าวคือเป็นความรู้สึกผูกพันผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทางโทรศัพท์

หรือโลกออนไลน์โดยไม่เคยเห็นหน้าค่าตา หรือพบเจอกันจริง ๆ มีความรู้สึกรัก ผูกพัน และมีความรู้สึกดี ๆ เสมือนเป็นแฟน หรือเป็นเพื่อนจริง ๆ (อนุกุล มโนชัย, 2553: 115) หลังจากนั้นก็จะนัดพบและลงเอยด้วยการมีเพศสัมพันธ์กัน ดังแผนภาพจำลองการมีเพศสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Facebook) ที่ผู้เขียนได้ออกแบบไว้เพื่อให้สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น

จากแผนภาพจำลองการมีเพศสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เฟซบุ๊ก (Facebook) ทำให้เห็นปรากฏการณ์ที่สะท้อนอิทธิพลของสื่อกับวงจรปฏิสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นไทยอย่างชัดเจน เนื่องจากการรู้ไม่เท่าทันสื่อของวัยรุ่น และการไม่มี

ภูมิคุ้มกันความรู้ที่ดีเกี่ยวกับเพศวิถีจึงทำให้วัยรุ่นไทยสร้างปัญหาและก่อคดีทางเพศมากมาย จากสถิติจำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับเพศ ระหว่างปี 2551-2554 พบว่ามีจำนวนคดีมากถึง 7,748 คดี (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2555: 23-39) หนึ่งในจำนวนนี้ เป็นคดีที่เกิดขึ้นจากการเซทและการล่อลวงเพื่อการช่มชื่นรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในภาวะที่ไม่พร้อมของพ่อแม่วัยรุ่น ยิ่งไปกว่านั้นคือปัญหาการทำแท้งเถื่อน ซึ่งเป็นปัญหาที่ร้ายแรงต่อสุขภาพของแม่วัยรุ่น และขัดศีลธรรมจรรยาของสังคมไทยอย่างมาก

3. อิทธิพลสื่อกับปรากฏการณ์ “แม่วัยรุ่นท้องวัยรุ่นเรียน” ในแต่ละปีสถิติของ “แม่วัยรุ่นท้องวัยรุ่นเรียน” มีอัตราการเพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปี จากการสำรวจของสำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุขและสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งสำรวจอัตราการตั้งครรภ์ของหญิงอายุ 15-19 ปี ในปี 2553 พบว่ามีอัตราการตั้งครรภ์ของแม่วัยรุ่นมากถึง 132,147 ราย และที่น่าตกใจมากไปกว่านั้นคือ สถิติการทำแท้งของแม่วัยรุ่นที่มีมากถึง 11,734 ราย อีกทั้งยังมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้น ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 อัตราการตั้งครรภ์ของหญิงอายุ 15-19 ปี ต่อประชากรหญิง 15-19 ปี 1,000 คน

ปี พ.ศ.	การแท้งทุกประเภท	การเกิดไร้ชีพ	หญิงคลอด 15-19 ปี	รวมหญิงตั้งครรภ์ 15-19 ปี	หญิงอายุ 15-19 ปี ทั้งหมด	อัตรา : 1,000
2548	10,399	269	113,048	123,446	2,247,586	55.0
2549	11,149	370	112,509	123,658	2,265,800	54.7
2550	11,844	388	115,948	127,792	2,300,740	55.7
2551	11,788	337	118,921	130,709	2,329,702	56.3
2552	11,920	378	119,828	131,748	2,344,720	56.4
2553	11,734	401	120,012	132,147	2,356,637	56.1

ที่มา: กรมควบคุมโรค, สำนักกระบวนาติวิทยา (2553: 1)

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทำแท้งของนักศึกษาอุดมศึกษา” (ยุวสรา ท้าวแก่น, 2553: 131-134) พบว่า กระบวนการตัดสินใจของแม่วัยรุ่น ในการทำแท้ง มีขั้นตอนการคิดและการตัดสินใจอยู่ระหว่าง “จะทำแท้งหรือไม่ทำ” การตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่ง จะขึ้นอยู่กับปัจจัยและเงื่อนไขของแม่วัยรุ่นแต่ละคน โดยส่วนใหญ่จะคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเป็นหลัก นอกจากนี้แล้วประสบการณ์ส่วนตัวและโอกาสสืบค้นและเข้าถึงแหล่งข้อมูลตามอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับสถานที่ให้บริการทำแท้ง รวมถึงค่าใช้จ่ายในการทำแท้งที่ถือว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นอย่างมาก ในส่วนของสื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทำแท้งมากที่สุด คือ “สื่อบุคคล” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งนั่นก็คือ เพื่อนสนิท แฟน และบุคคลที่นำเชื่อถือ มีผลต่อการตัดสินใจทำแท้ง

ประเด็นสำคัญของการตัดสินใจทำแท้ง ไม่ได้มีสาเหตุมาจากสื่อบุคคลเพียงประการเดียว แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่า นั่นคือ การกลัวสังคมรังรัง ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่เป็นแรงผลักดัน และกระตุ้นให้แม่วัยรุ่นตัดสินใจทำแท้งได้เร็วที่สุด เพราะสิ่งที่ตามมา หากสังคม

ยอมรับไม่ได้ นั่นก็คือ ความอับอาย กลัวพ่อแม่ญาติพี่น้องจะประณามและรับไม่ได้ อับอายเพื่อนในชั้นเรียน กลัวถูกครู อาจารย์ตำหนิตีเตือน และถูกขับออกจากสถานศึกษา ความกลัวเหล่านี้ถือเป็นแรงต้านที่สำคัญ ในการตัดสินใจทำแท้งของแม่วัยรุ่นท้องวัยเรียนเป็นอย่างมาก

แนวทางการป้องกันและการเฝ้าระวังปัญหา “แม่วัยรุ่น ท้องวัยเรียน”

การเฝ้าระวังสื่อต่าง ๆ ที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคมไทย ถือเป็นเรื่องยากในทางปฏิบัติ เนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร และการไหลบ่าของกระแสสื่อข้ามชาติ ข้ามวัฒนธรรมเช่น สื่อจากวัฒนธรรมตะวันตก หรือแม้กระทั่งสื่อจากประเทศเกาหลีใต้ ที่วัยรุ่นไทยคลั่งไคล้และมีบทบาทแทรกซึมเข้าไปในการดำเนินชีวิตประจำวันของวัยรุ่นเหล่านี้ ยังผลให้วัยรุ่นไทยมีความกล้ามากขึ้นทั้งในแง่ของการแสดงออกและการแต่งกายน้อยชิ้น รัศรูป ทำให้เห็นส่วนเว้าส่วนโค้ง หรือเปิดเผยสัดส่วนของร่างกายมากเกินไปตามกระแสแฟชั่น โดยค่านิยมการแต่งกายและการแสดงออกตามแฟชั่นเหล่านี้ อาจมีผล

ในการกระตุ้นและช่วยทำให้เพศชาย เกิดความต้องการทางเพศได้ อีกพฤติกรรมหนึ่งนั่นก็คือการคบเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผย ซึ่งถือว่าปัจจุบันนี้วัยรุ่นมีอิสระในการคบเพื่อนต่างเพศมากขึ้นกว่าในอดีต นอกจากนี้แล้วสภาพครอบครัวไทยที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้ปกครองมีเวลาใกล้ชิดบุตรหลานน้อยลง อันสืบเนื่องมาจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง จากการศึกษายังพบว่า สื่อยังมีอิสระในมิติของการนำเสนอมุมมองต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเพศ โดยเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ตที่ยังขาดการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากสื่อเหล่านี้ ถือได้ว่าเป็นสิ่งเร้าภายนอกที่สำคัญ และสามารถจะเร้าและกระตุ้นให้วัยรุ่นเกิดความต้องการทางเพศได้ หากขาดที่ปรึกษาที่คอยแนะนำที่ดีและขาดผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสื่อทางเพศที่ไม่สร้างสรรค์กับสื่อทางเพศที่สร้างสรรค์ คือ การเปิดโอกาสให้วัยรุ่นเปิดรับสื่อที่หลากหลาย ปลูกฝังทักษะทางด้านความคิดเชิงวิเคราะห์ รู้จักการเปิดรับข้อมูลที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเอง มีการพัฒนาให้รู้เท่าทันสื่อ เพื่อสามารถคิด วิเคราะห์ แยกแยะสิ่งที่ดีและไม่ดีในสื่อ การรู้เท่าทันสื่อจะเป็นภูมิคุ้มกันให้วัยรุ่นพร้อมรับมือกับสื่อ และสามารถเปิดรับสื่อได้ทุกรูปแบบ

แนวทางการป้องกัน และเฝ้าระวังสื่อเพื่อหลีกเลี่ยง การกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ และป้องกันปัญหา แม่วัยรุ่น ท้องวัยรุ่นมีดังนี้

1. หลีกเลี่ยงการดูหนังสือ วารสารสิ่งพิมพ์ หรือ ภาพยนตร์ ที่มีภาพ หรือข้อความที่แสดงออกทางเพศ ซึ่งถือเป็นการช่วยและกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ

2. หากิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นที่น่าสนใจและดึงดูดใจวัยรุ่น เช่น การเล่นกีฬา หรือ การเต้นบ๊อบ

บีเกิร์ล เพื่อให้วัยรุ่นเหล่านี้ลดกิจกรรม การอยู่กับเครือข่ายสังคมออนไลน์ เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) แบล็กเบอรี่ (Blackberry) ฯลฯ เนื่องจากการใช้เวลาอยู่กับสื่อเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรม อันจะก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ ในอนาคต เนื่องจากระหว่างที่วัยรุ่นเหล่านี้ กำลังเล่น เฟซบุ๊ก (Facebook), ไลน์ (Line) หรือ บีบี (BB) ต่างก็เล่นในที่ส่วนตัว และปลอดภัยจากผู้ใหญ่ จึงเฝ้าอำนวยการกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ

3. ปลูกฝังเรื่องศีลธรรม จริยธรรม และความเชื่อ ว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมถึงการทำแท้งเป็นเรื่องไม่สมควรและเป็นเรื่องของบาปบุญคุณโทษและวิญญูณ วัยรุ่นเหล่านี้ควรได้รับความรู้ในเรื่องเพศศึกษาในมิติการมีเพศสัมพันธ์ และวิธีการป้องกันที่ถูกต้อง

4. ชี้แนะให้เยาวชนรู้เท่าทันสื่อ โดยการวิเคราะห์ แยกแยะและประเมินสื่อ ว่าสื่อแต่ละสื่อ เป็นเพียงสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น มีเป้าหมายเชิงผลประโยชน์ และสามารถสร้างค่านิยม อุดมคติทั้งในแง่ดี และแง่ร้ายให้กับสังคม ดังนั้น เด็กและเยาวชนจำเป็นต้องรู้เท่าทันสื่อ ไม่ตกเป็นเครื่องมือของผู้ไม่ประสงค์ดีที่ใช้สื่อเป็นเครื่องมือโดยเด็ดขาด

5. สถาบันครอบครัว ควรใช้เวลาดูแลเอาใจใส่บุตรหลานมากขึ้น คอยรับฟังปัญหาต่าง ๆ อย่างเข้าใจ และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุตรหลาน นอกจากนี้ ควรปรับเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศใหม่นั้นคือ สอนบุตรหลานให้รู้จักวิธีการป้องกัน หรือวิธีการคุมกำเนิด และปลูกฝังค่านิยมที่ดีในการวางตัวในสังคม

6. ครู อาจารย์ และผู้บริหารสถาบันการศึกษา ควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับรู้และเข้าใจ

ในเรื่องเพศศึกษา รวมถึงปลูกฝังความเชื่อ ค่านิยมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างหญิงชาย จัดการอบรมเผยแพร่และให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว พร้อมทั้งส่งเสริมคุณค่าของชีวิต คุณธรรม จริยธรรม กฎแห่งกรรม ในทุกระดับตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษา วิทยาลัย มหาวิทยาลัย เพื่อป้องกันปัญหาแม่วัยรุ่น ท้องวัยเรียน

7. ภาครัฐ ควรเร่งรณรงค์ เพื่อให้วัยรุ่นยุคใหม่ปรับเจตคติใช้ถุงยางอนามัย หรือการป้องกันเรื่องเพศไม่ใช้เรื่องน่าอาย และคอยติดตามจับกุมการโฆษณา และแหล่งขายยาเถื่อน สถานที่รับทำแท้งเถื่อนอย่างจริงจัง

8. สื่อมวลชน ควรตระหนักถึง จรรยาบรรณ และนำเสนอจริยธรรม ความเชื่อ ความรู้ ที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจแก้ไข้ปัญหาของวัยรุ่นได้

สรุป

ปัจจุบันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาแม่วัยรุ่นท้องวัยเรียน และปัญหาการยุติการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์การทำแท้งโดยมีสื่อเป็นตัวกลางสำคัญในการชักนำไม่ว่าจะเป็นสื่อบุคคล เช่น เพื่อน พ่อแม่ ครูอาจารย์ คนรู้จักที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน หรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ทวิตเตอร์ (Twister) ไลน์ (Line) เอ็มเอสเอ็น (MSN) ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาเร่งด่วนที่สังคม ควรให้ความสนใจ และหันหน้าเข้าหากันเพื่อหาวิธีป้องกัน เนื่องจากยังไม่สามารถหาวิธีการแก้ไขได้ อีกทั้งยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

นอกจากนี้ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาแม่วัยรุ่นท้องวัยเรียน และปัญหาการ

ยุติการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง จะต้องได้รับความร่วมมือจากตัววัยรุ่นนักเรียนนักศึกษา ศึกษาเอง ตลอดจนพ่อแม่ผู้ปกครองควรจะต้องดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ และบ่มเพาะปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน และสร้างการยับยั้งชั่งใจ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และกระทรวงสาธารณสุข ควรให้มีการควบคุมการโฆษณาและสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ ตรวจสอบแหล่งขายยาเพื่อการยุติการตั้งครรภ์ (ทำแท้ง) หลากหลายชนิด ซึ่งลักลอบจำหน่ายยาทางเว็บไซต์ เนื่องจากเป็นยาอันตรายที่ไม่ได้รับอนุญาตให้จำหน่าย หากรับประทานเข้าไปอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ และคลินิกหรือสถานที่รับทำแท้งผิดกฎหมาย เพื่อที่จะกวาดล้างและปิดเว็บไซต์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการยั่วยุให้เกิดอารมณ์ทางเพศ และการตัดสินใจในการทำแท้งของวัยรุ่นนักเรียนนักศึกษา ขอความร่วมมือจากกระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในการแก้ไขกฎหมายและปลูกฝังเรื่องคุณธรรมจริยธรรมด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. การป้องกันปัญหาแม่วัยรุ่น ท้องวัยเรียน ควรเริ่มต้นโดยการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษารอบด้าน ในทุกกลุ่มอายุ ทั้งในและนอกระบบการศึกษา (รวมทั้งในคลินิกและชุมชน) เพื่อชะลอการมีเพศสัมพันธ์
2. ควรเป็นการป้องกันการตั้งครรภ์ซ้ำ โดยการให้คำปรึกษาด้านการวางแผนครอบครัว การศึกษาต่อ และการทำงาน
3. พ่อแม่ผู้ปกครอง ครูและผู้เกี่ยวข้อง ควรให้ความใกล้ชิดกับเด็ก และช่วยกันคัดกรองและป้องกัน

การเข้าถึงสื่อไม่สร้างสรรค์ รวมทั้งส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์มากขึ้น เพื่อให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาพร้อมกับสื่อให้น้อยลง

บรรณานุกรม

Chuprapawun, Janpern. 2004. **The Prospective Cohort Study in Thai Children, Youth and Family** [Online]. Available: http://elibrary.trf.or.th/project_content.asp?PJID=RDG4310007 (in Thai).

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ. 2546. **โครงการวิจัยระยะยาวในเด็กไทยระยะที่ 1** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก : http://elibrary.trf.or.th/project_content.asp?PJID=RDG4310007

Foundation for Media Literacy. 2012. **Teenagers and Media: Reflected Image of Future Adult** [Online]. Available: <http://www.mediamonitor.in.th/main/news/2011-07-05-06-20-17/525-2012-02-15-10-33-49.html>. (in Thai).

มูลนิธิสื่อมวลชนศึกษา. 2555. **วัยรุ่นกับสื่อ : ภาพสะท้อนผู้ใหญ่ในอนาคต** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <http://www.mediamonitor.in.th/main/news/2011-07-05-06-20-17/525-2012-02-15-10-33-49.html>

Manochi, Anugoon. 2010. "Degree of Sexual Harassment against Female Adolescent In Virtual Space Interaction." **Khon Kaen University Research Journal**. 12, 1: 113-122. (in Thai).

อนุกุล มโนชัย. 2553. "ระดับการคุกคามทางเพศต่อวัยรุ่นหญิงผ่านสื่อ." **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น**. 12, 1: 113-122.

Panyayong, Benjaporn. 2010. **Knowledge Review: Teenage Pregnancy**. Bangkok: Department of Mental Health, Minister of Public Health. (in Thai).

เบญจพร ปัญญาียง. 2553. **การทบทวนความรู้: การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น**. กรุงเทพมหานคร: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

Prasertsung, Isayaporn. 2013. "A Study of Marketing Factor that Affects the Alcohol Consumptive Behaviors of Young People in Municipality of Mahasarakham Province." **University of the Thai Chamber of Commerce Journal** 33, 3: 32-41. (in Thai).

อิสยาภรณ์ ประเสริฐสังข์. 2556. "ศึกษาปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมหาสารคาม". **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย** 33, 3: 32-41.

Rodsri, Vinuy. 2011. **Sexual Education State of Learns Secondary Student** [Online]. Available: http://hp.anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=171 (in Thai).

วินัย รอดไทร. 2554. **สถานการณ์การเรียนการสอนเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: http://hp.anamai.moph.go.th/ewt_dl_link.php?nid=171

Sanukul, Peerayuth and Tarupraisarn, Piaugjit. 2008. **Adolescent Pregnancy and Delivery in Health Promotion Hospital**. Khon Kaen: Medical Service Group, Health Promotion Hospital No. 6. (in Thai).

- พีระยุทธ สาณกุล และเพียงจิตต์ ธารไพโรสานนท์. 2551. **ผลการตั้งครรภ์และการคลอดของวัยรุ่น ในโรงพยาบาลส่งเสริม. ขอนแก่น: กลุ่มบริการทางการแพทย์ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพที่ 6.**
- Socialbakers. 2012. **Thailand Facebook Statistics** [Online]. Available: <http://www.socialbakers.com/facebook-statistics/Thailand>
- โซเชี่ยลแบคเกอร์. 2555. **สถิติการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพชบุ๊กในประเทศไทย** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <http://www.socialbakers.com/facebook-statistics/Thailand>
- Solomon-Fears, Carmen. 2012. **Teenage Pregnancy Prevention: Statistic and Programs.** Washington, DC Congressional: Research Service.
- Swasburi, Oranong and Anumtrachakit, Phongphat. 2011. “A Study of the Media Effect on the National Crisis.” **University of Thai Chamber of Commerce Journal** 31, 4: 61-84. (in Thai).
- อรอนงค์ สวัสดิ์บุรี และพงศ์ภัทร อนุมัติราชกิจ. 2554. “ผลกระทบของสื่อต่อวิกฤติชาติ.” **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย** 31, 4: 61-84.
- Tacha-in, Monrudee and Siritwatnapa, Pannee. 2012. **Adolescent Pregnancy** [Online]. Available: <http://www.med.cmu.ac.th> (in Thai).
- มนฤดี เตชะอินทร์ และพรรณี ศิริวรรณานา. 2555. **การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น (Adolescent Pregnancy)** [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: <http://www.med.cmu.ac.th>
- www.med.cmu.ac.th
- Taokaen, Yuvasara. 2010. “Influential Media on Abortion Decision of University Students.” Master’s Thesis, Department of Communication Arts, Maejo University. (in Thai).
- ยุวสรา ท้าวแก่น. 2553. “สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทำแท้งของนักศึกษาอุดมศึกษา.” **วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาเทคนิคศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.**
- Thailand. Department of Disease Control. Bureau of Epidemiology. 2009a. **Average Age of First Sexual Experience among Thai Students.** Bangkok: Department of Disease. (in Thai).
- กรมควบคุมโรค. สำนักระบาดวิทยา. 2552ก. **อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนในประเทศไทย.** กรุงเทพมหานคร: กรมควบคุมโรค.
- Thailand. Department of Disease Control. Bureau of Epidemiology. 2009b. **Sexual Experience of Thai Students.** Bangkok: Department of Disease. (in Thai).
- กรมควบคุมโรค. สำนักระบาดวิทยา. 2552. **ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในประเทศไทย.** กรุงเทพมหานคร: กรมควบคุมโรค.
- Thailand. Department of Disease Control. Bureau of Epidemiology. 2010. **Pregnancy Rate of 15-19 Year Old Girls Among 15-19 Years Olds Girls Population.** Bangkok: Department of Disease. (in Thai).

กรมควบคุมโรค. สำนักระบาดวิทยา. 2553. **อัตรา
การตั้งครรภ์ของหญิงอายุ 15-19 ปี ต่อ
ประชากรหญิง 15-19 ปี 1,000 คน.**
กรุงเทพมหานคร: กรมควบคุมโรค.

Thailand. Department of Juvenile Observation
and Protection. 2012. **Annual Social
Statistics of The Year 2011** [Online].
Available: [www.msociety.go.th/document/
statistic/statistic__7529.pdf](http://www.msociety.go.th/document/statistic/statistic__7529.pdf) (in Thai).

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. 2555.
ประมวลสถิติด้านสังคมประจำปี 2554
[ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: [www.m-society.go.th/
document/statistic/statistic__7529.pdf](http://www.m-society.go.th/document/statistic/statistic__7529.pdf)

Thailand. Ministry of Social Development
and Human Security. 2012. **Adolescent
Pregnancy in Thailand.** Bangkok: Ministry
of Social Development and Human
Security. (in Thai).

กระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
2554. **สถานะการมีบุตรของวัยรุ่นไทย.**
กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการพัฒนาลังคม
และความมั่นคงของมนุษย์.

United Nations Population Fund UNFPA
(Thailand). 2012. **World Population Day
2012: Access to Reproductive Age
Health for All** [Online]. Available:
[http://countryoffice.unfpa.org/thailand/?
events=5244](http://countryoffice.unfpa.org/thailand/?events=5244) (in Thai).

กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย. 2555. **วันประชากรโลกปี 2555: การเข้าถึง
บริการอนามัยการเจริญพันธุ์ถ้วนหน้า**
[ออนไลน์]. เข้าถึงจาก: [http://countryoffice.
unfpa.org/thailand/?events=5244](http://countryoffice.unfpa.org/thailand/?events=5244)

Mr. Chatree Buaclee received his Master of Communication Arts Degree from Maejo University, Thailand. He is currently a lecturer at the of Faculty of Communication Arts, Huachiew Chalermprakiet University. His current research includes new media and communication design.